27/08/2022

Μνήμη του Αγίων Φανουρίου, Ποιμένος, Λιβερίου, Οσίου και Ανθούσας (27 Αυγούστου)

/ Βίοι Αγίων

Η Εκκλησία τιμά σήμερα τη μνήμη του Οσίου Ποιμένος, ενός των μεγάλων ασκητών της αιγυπτιακής ερήμου. Επίσης, τιμά τη μνήμη του αγίου Λιβερίου, πάπα Ρώμης, που πήρε μέρος στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο, στη Νίκαια το 325 μ.Χ. και εξαιτίας των διώξεων που υπέστη από τους αρειανόφιλους αυτοκράτορες, πήρε επάξια τον τίτλο του Ομολογητή της Ορθοδόξου Πίστεως.

Σήμερα επίσης τιμάται η μνήμη του νεοφανούς Αγίου Μεγαλομάρτυρος Φανουρίου, του οποίου η βοήθεια επικαλείται ιδίως για την ανεύρεση αντικειμένων που έχουν απολεσθεί. Η συσχέτιση του Αγίου με τη φανέρωση πραγμάτων ή προσώπων δε θεμελιώνεται σε ανάλογα περιστατικά από το βίο του, αλλά σχετίζεται με τον τρόπο εμφάνισης του ιδίου. Ακόμα, τιμάται η μνήμη του Αγίου Οσίου και της Αγίας Ανθούσας.

Διαβάστε αναλυτικά:

Όσιος Ποιμήν

Ο Όσιος Ποιμήν μαζί με τα άλλα αδέλφια του έκαναν μικρή μοναχική αδελφότητα σε μια μικρή σκήτη στην Αίγυπτο. Ηγούμενος αυτής της αδελφότητας ήταν ο Ποιμήν, που είχε όλα τα προσόντα πραγματικού ποιμένα ψυχών. Η φήμη του είχε φθάσει σε μακρινές περιοχές και πολύς κόσμος ερχόταν να τον δει και να τον συμβουλευθεί. Αυτός, όμως, δεχόταν μόνο τους μικρούς και ταπεινούς. Όσοι έρχονταν από περιέργεια, δεν τους δεχόταν, έστω και αν ήταν άρχοντες.

Κάποτε κάποιος επισκέπτης, θύμωσε που δεν τον δέχθηκε ο Όσιος και επειδή ήταν δικαστής, συνέλαβε το μοναχογιό της αδελφής του οσίου, με την ιδέα ότι έτσι θα ερχόταν ο ίδιος ο Ποιμήν σ' αυτόν. Ο Όσιος, όμως, έγραψε προς αυτόν: «Ἐξέτασον τὸν ἀνεψιόν μου κατὰ τοὺς νόμους. Εἶναι ἔνοχος; Τιμώρησέ τον. Ἐὰν ὅμως δὲν εἶναι, κᾶμε ὅπως θέλεις». Ο δικαστής θαύμασε τα γραφόμενα του οσίου και αμέσως απέλυσε τον ανεψιό του. Όλα αυτά, βέβαια, τα κατάφερνε ο Ποιμήν, διότι καλλιεργούσε το θεμέλιο των αρετών, την ταπεινοφροσύνη. Συχνά μάλιστα έλεγε: «Ο άνθρωπος έχει ανάγκη από την ταπείνωσιν, όσην από τον αέρα τον οποίον εισπνέει. Η ταπεινοφροσύνη του πνεύματος είναι η ζωή της ψυχής».

Ο Όσιος Ποιμήν πέθανε ειρηνικά, προκόβοντας σε όλες τις χριστιανικές αρετές το έτος 450 μ.Χ. σε ηλικία 110 ετών.

Άγιος Λιβέριος ο Ομολογητής, Πάπας Ρώμης

Ο Άγιος Λιβέριος διαδέχτηκε στον επισκοπικό θρόνο της Ρώμης τον Πάπα Ιούλιο. Όπως αυτός έτσι και ο Αιθέριος, ήταν συνήγορος του Αθανασίου του Μεγάλου στους αγώνες, που ο πρόμαχος εκείνος της ορθοδοξίας διεξήγαγε κατά του Αρειανισμού και υπέρ του Ορθοδόξου Συμβόλου. Ακόμα, ο Αιθέριος προστάτεψε τον Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινούπολης Παύλο τον Α’, όταν ο αυτοκράτορας Κωνστάντιος (337 μ.Χ.) έπανειλημμένα καταδίωξε για την ορθόδοξη συμπεριφορά του. Και όταν ο Πάπας Λιβέριος ήλθε την Κωνσταντινούπολη και διαφώνησε στα εκκλησιαστικά ζητήματα με τον προστάτη του Αρειανισμού αυτοκράτορα Κωνστάντιο, αυτός τον εξόρισε στη Θεσσαλονίκη. Κατόπιν όμως επανήλθε στο θρόνο του, και ο θάνατος τον βρήκε να ποιμαίνει πάντοτε θεάρεστα την εκκλησία του. Ο δε Σ. Εύστρατιάδης, για τον άγιο Αιθέριο, αναφέρει ότι ήταν «ἐκ τῶν ὀρθοδόξων παπῶν τῆς Ρώμης, τῶν πολεμησάντων τὸν Ἀρειανισμόν. Ἀπὸ τοῦ 352 ἐπίσκοπος τῆς Ρώμης, συνετέλεσε νὰ καταλάβωσι τοὺς οἰκείους θρόνους οἱ πρὸς αὐτὸν καταφυγόντες Ἀλεξανδρείας Ἀθανάσιος καὶ Παῦλος ὁ ὁμολογητής· ἀλλ᾽ ὁ Ἀρειανὸς αὐτοκράτωρ Κωνστάντιος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κώνσταντος, μετεκάλεσεν αὐτὸν εἰς Κωνσταντινούπολη καὶ προσεπάθησε νὰ τὸν ἑλκύση εἰς τὴν αἵρεσιν τοῦ Ἀρείου, καὶ μὴ πεισθέντα ἐξώρισεν εἰς Θρᾴκην (354) ἐπανῆλθεν εἰς τὸν θρόνον τῷ 358, τῇ ἀξιώσει τῶν χριστιανῶν τῆς Ρώμης, καὶ ἀπέθανεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 365 (κατ᾽ ἄλλους τὸ 366)».

Άγιος Όσιος επίσκοπος Κορδούης της Ισπανίας

Ο Άγιος Όσιος έζησε στα χρόνια του Μεγάλου Κωνσταντίνου και διακρίθηκε για την αρετή και τη γενναία συμμετοχή του στους αγώνες υπέρ της Ορθοδοξίας. Πήρε μέρος στην Α’ Οικουμενική Σύνοδο, που έγινε στη Νίκαια, καθώς και σ’ αυτή της Σαρδικής το έτος 347 μ.Χ. Επίσης συνέπραξε στο να αθωωθεί ο Μέγας Αθανάσιος από τις εναντίον του κατηγορίες εκ μέρους των Αρειανών. Αλλά επειδή ο αυτοκράτορας Κωνστάντιος καταδίωκε αμείλικτα τον Αθανάσιο, το ίδιο έκανε και στον Ιεράρχη της Κορδούης Όσιο, που υπέβαλε σε πολλές εξορίες και κακοπάθειες. Ο Όσιος όμως, κράτησε όρθιο το ορθόδοξο φρόνημα του μέχρι τέλους. Δίκαια λοιπόν τον εγκωμιάζει γι’ αυτά ο Θεοδώρητος, ο δε Μέγας Αθανάσιος τον τιτλοφορεί πατέρα των Επισκόπων.

Αγία Ανθούσα η νέα

Η Αγία Ανθούσα η νέα, μαρτύρησε, αφού της έβαλαν τρίχινο κουρέλι και μια

μεγάλη πέτρα στο λαιμό και την έριξαν μέσα σ’ ένα πηγάδι.

Άγιος Φανούριος ο Νεοφανής, ο Μεγαλομάρτυρας

Ο Άγιος Φανούριος είναι από τους πιο αγαπητούς άγιους σε όλο τον ελληνικό λαό, που κάθε χρόνο τιμά και πανηγυρίζει την μνήμη του στις 27 Αυγούστου.

Αυτός ο τόσο αγαπητός άγιος θα μπορούσε να χαρακτηριστεί χωρίς αμφιβολία ως δώρο Θεού, διότι ήταν και παράμενε άγνωστος για πολλούς αιώνες. Έγινε γνωστός από την τυχαία εύρεση της εικόνας του τον 14ο αιώνα μ.Χ. στη Ρόδο, όταν έσκαβαν παλιά σπίτια στο νότιο μέρος του παλιού τείχους. Εκεί βρέθηκε αρχαίος ναός με πολλές κατεστραμμένες εικόνες και μεταξύ αυτών και η καλά διατηρημένη εικόνα επί της οποίας ο τότε μητροπολίτης Ρόδου Νείλος ο Β’ ο Διασπωρινός (1355 – 1369 μ.Χ.) διάβασε το όνομα του Αγίου «ὁ ἅγιος Φανῶ».

Στην εικόνα, ο Άγιος παριστανόταν σαν νεαρός στρατιώτης, κρατώντας στο δεξιό του χέρι σταυρό, πάνω στον όποιο υπήρχε λαμπάδα αναμμένη, γύρω δε από την εικόνα τα 12 μαρτύρια του. Σε αυτά ο Μάρτυς παρουσιαζόταν: να στέκεται ανάμεσα σε στρατιώτες και να δικάζεται από τον ηγεμόνα· να πλήττεται απ’ αυτούς με πέτρες στο στόμα και την κεφαλή· να μαστιγώνεται πάλι απ’ αυτούς απλωμένος κατά γης· να κάθεται γυμνός και να ξέεται το σώμα του με σιδερένια νύχια· να είναι κλεισμένος στη φυλακή· να βασανίζεται μπροστά στο βήμα του ηγεμόνα· να καίεται στα μέλη του σώματος του με αναμμένες λαμπάδες· να είναι δεμένος σε μάγγανο και να βασανίζεται· να βρίσκεται ανάμεσα σε θηρία αβλαβής· να είναι ξαπλωμένος κατά γης και να πιέζεται το σώμα από ένα μεγάλο λίθο· να είναι μέσα σε ειδωλολατρικό ναό βαστάζοντας στις παλάμες του αναμμένα κάρβουνα και ο διάβολος να δραπετεύει στον αέρα με θρήνους· να στέκεται μέσα σε ένα καμίνι φωτιάς έχοντας υψωμένα τα χέρια σε σχήμα δεήσεως.

Τον αρχαίο ναό που βρέθηκε η εικόνα, ανοικοδόμησε, ύστερα από πολλές προσπάθειες, ο Νείλος και τον αφιέρωσε στο όνομα του Αγίου Φανουρίου, που όπως φαίνεται συνέταξε και την Ακολουθία του.

Ένα από τα πολλά θαύματα του Αγίου Φανουρίου είναι το εξιστορούμενο στη συνέχεια. Τα χρόνια εκείνα εξουσίαζαν την Κρήτη οι Ενετοί, οι οποίοι δεν επέτρεπαν την παρουσία Ορθοδόξου Αρχιερέως στη μεγαλόνησο. Τέσσερεις άνδρες για να λάβουν τη χειροτονία ταξίδευσαν από την Κρήτη στην Κορώνη της Πελοποννήσου και κατά την επιστροφή αιχμαλωτίστηκαν από τους Αγαρηνούς, οι οποίοι φόνευσαν τον ένα και τους άλλους τρεις μετέφεραν στα Παλάτια (Μίλητο).

Όταν ο πνευματικός τους πατήρ, ονόματι Ιωνάς, πληροφορήθηκε το γεγονός, ταξίδεψε μέχρι τη Ρόδο και εκεί διαπραγματεύθηκε την απελευθέρωσή τους με τον

άρχοντα Γεώργιο Πετρανή, ο οποίος είχε εμπορικές σχέσεις με τους τούρκους των Παλατίων. Λόγω όμως πολεμικών αναταραχών στην περιοχή η προσπάθεια να αφεθούν ελεύθεροι έγινε δυσχερέστερη. Ο Ιωνάς, κατά την εκκλησιαστική συνήθεια, επισκέφθηκε τον μακάριο Νείλο και εκείνος του έκανε λόγο για τον Άγιο Φανούριο και τα θαύματά του, προτρέποντάς τον να επικαλεστεί την αντίληψη και βοήθειά του για το πρόβλημα που τον απασχολούσε. Πράγματι ο πνευματικός έπραξε όπως τον προέτρεψε ο Μητροπολίτης και μετά μερικές μέρες έφθασε μήνυμα από τα Παλάτια ότι οι εξελίξεις ήταν θετικές. Οι αιχμάλωτοι Ιερείς με θαυμαστό τρόπο αφέθηκαν ελεύθεροι και ο πνευματικός τους πατήρ Ιωνάς από ευγνωμοσύνη προς τον Μεγαλομάρτυρα, επιστρέφοντας, μετέφερε στην Κρήτη αντίγραφο της Εικόνας του και τελούσε έκτοτε πανηγυρικά τη μνήμη του.

Η αγάπη και η τιμή με την οποία περιβάλλεται ο Άγιος Φανούριος έγινε αφορμή να δημιουργηθούν διάφορες ωραίες και ευλαβείς παραδόσεις στο λαό μας, ανάμεσα στις οποίες είναι και το εορταστικό έθιμο της «Πίττας του Αγίου Φανουρίου», ή της «Φανουρόπιττας» που γίνεται την παραμονή της εορτής του. Η πίτα αυτή είναι συνήθως μικρή και στρογγυλή σαν μικρός άρτος, μοιράζεται στους πιστούς και γίνεται άλλοτε για να φανερώσει κάποιο χαμένο αντικείμενο ή κάποια χαμένη υπόθεση ή ακόμα να φανερώσει την υγεία σε κάποιον ασθενή.

Πηγή: saint.gr